

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Leszek Matuszewski

Protokolant: st. prot. sąd. B. G.

przy udziale: Prokuratora Prokuratury Rejonowej P. w P. R. G.

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2018 r.

sprawy **A. B.**

oskarżonej z art. 77 pkt 2 i art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości w związku z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w P.

z dnia 28 lutego 2018 r. sygn. akt III K 691/17

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w opisie przypisanego oskarżonej czynu przyjmuje, że oskarżona dopuściła do niesporządzenia sprawozdań (...) Sp. z o.o. za lata 2011 i 2012, i że działała w okresie od 15 lipca 2012r. do 15 lipca 2013r.,
2. w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,
3. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 złotych tytułem wyłożonych kosztów postępowania odwoławczego i wymierza jej opłatę w kwocie 60 zł za II instancję.

SSO Leszek Matuszewski

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w P. wyrokiem z dnia 28.02.2018r. wydanym w sprawie IIIK 691/17 uznając sprawstwo oskarżonej A. B. w zakresie występku z art. 77 pkt 2 i art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29.09.1994r o rachunkowości w zw. z art. 11§ 2 kk i art. 12 kkk, na podstawie art. 66§ 1 kk i art. 67§ 1 kk warunkowo umorzył wobec niej postępowanie. W punkcie 2 wyroku Sąd obciążył oskarżoną A. B. kosztami postępowania i wymierzył stosowną opłatę.

Z wyrokiem tym nie zgodził się obrońca oskarżonej zaskarżając go w całości. Obrońca zarzucił wyrokowi naruszenie art. 167 kpk w zw. z art. 366 § 1 kpk, a z ostrożności procesowej błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę polegający na przyjęciu, że społeczna szkodliwość czynu oskarżonej nie jest znaczna, gdy w rzeczywistości jest znikoma. Obrońca wniósł o przeprowadzenie dowodu z kopii protokołu zwyczajnego zgromadzenia wspólników zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za rok obrotowy od dnia 1.01.2005r do 31.12.2005r.

W konkluzji apelacji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej przestępstwa.

Sąd odwoławczy zważył co następuje.

Apelacja obrońcy nie jest zasadna.

Na wstępie należy zauważyć, że postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie zostało przeprowadzone prawidłowo. Sąd I instancji rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku rozprawy, na ich podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne oraz należycie wykazał sprawstwo oskarżonej w zakresie przypisanych jej zachowań. Ocena materiału dowodowego, dokonana przez Sąd I instancji jest wnikliwa i nie wykazuje żadnych błędów logicznych, utrzymując się w granicach swobodnej oceny dowodów chronionej art. 7 k.p.k. Przedmiotem rozważań Sądu były dowody zarówno na korzyść podsądnej, jak i wszelkie dowody im przeciwne. Wszystkie te dowody zostały ocenione zgodnie z zasadami logicznego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego z uwzględnieniem zasad wynikających z art. 2, 4 k.p.k. i 5 § 2 k.p.k. Uzasadnienie wyroku odpowiada zaś wymogom art. 424 k.p.k. i w pełni pozwala na kontrolę prawidłowości rozstrzygnięcia.

Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na stronie 2 i 3 w sposób precyzyjny wskazał dlaczego dał wiarę przyznaniu się do winy oskarżonej podczas jej przesłuchania w dniu 19.06.2017r w postępowaniu przygotowawczym i dlaczego uznał, że jej wersja przedstawiona przed Sądem jest jedynie linią obrony przyjętą na potrzeby niniejszego postępowania. Apelacja obrońcy w tym, argument poparty dołączonym do niej załącznikiem w postaci kopii uchwały (...), „Zgromadzenia Wspólników Firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. z dnia 23.03.2006r”, że oskarżona była przeświadczona, że wygaś jej mandat jako członka zarządu, w żadnym zakresie tego rozumowania nie zmienia. Gdyby rzeczywiście, jak stara się wykazać obrońca, oskarżona była przeświadczona, że z chwilą odbycia tego zgromadzenia i udzielenia zarządowi spółki absolutorium za rok 2005r wygaś jej mandat jako członka zarządu, to nie podejmowałaby w imieniu spółki zachowań które wskazała w swoich wyjaśnieniach w dniu 19.06.2017r. Oczywiście to, że oskarżona w 2017r była przekonana, że nadal jest prezesem zarządu przedmiotowej spółki, nie stanowi przesądzającego dowodu, że taką świadomość też miała również wcześniej, tj. w okresie objętym zarzutem. Jednak powiązanie tego faktu z jej wyjaśnieniami złożonymi w postępowaniu przygotowawczym, w których braku swojej wiedzy w tym zakresie w żadnym zakresie nie kwestionowała, daje podstawy do poczynienia takiego ustalenia.

W tej sytuacji w ocenie Sądu odwoławczego, Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że oskarżona wiedząc o ciężących na niej obowiązkach doprowadzenia do sporządzenia sprawozdania finansowego spółki i złożenia go w wymaganym terminie, świadomie zignorowała te obowiązki.

Rację ma natomiast apelujący, że Sąd Rejonowy dokonał błędnej zmiany opisu przypisanego oskarżonej zachowania poprzez przyjęcie, że działała ona w okresie do 29.03.2017r. W tym zakresie Sąd odwoławczy podziela stanowisko, że przypisane oskarżonej przestępcze działania zostały popełnione z upływem dnia kiedy sprawozdania te mogły zostać, zgodnie z obowiązującymi przepisami, złożone. Sprawozdanie finansowe za rok 2011r winno zostać złożone do dnia 15.07.2012r, natomiast sprawozdanie za rok 2012r do dnia 15.07. 2013r. Uwzględniając ten zarzut Sąd odwoławczy dokonał korekty przypisanego oskarżonej zachowania.

W zaskarżonym wyroku prawidłowo ustalono i przyjęto, że zachowanie oskarżonej nie cechowało się znacznym stopniem społecznej szkodliwości i że zachodzą przesłanki do zastosowania wobec niej dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania. Zresztą identyczne stanowisko w zakresie stopnia zawinienia oskarżonej, w przypadku kiedy Sąd nie uwzględniłby wniosku o jej uniewinnienie, miała oskarżona i jej obrońca na rozprawie na której zapadł zaskarżony wyrok. Zmiana tego stanowiska przedstawiona w apelacji w pewnym stopniu osłabia rozumowanie w niej zawarte. W ocenie Sądu odwoławczego okoliczność, że spółka, której prezesem była oskarżona rzeczywiście od 2006r nie prowadziła działalności gospodarczej powinno znaleźć odzwierciedlenie w ustaleniu stopnia społecznej szkodliwości przypisanego zachowania oskarżonej i w prawidłowy sposób znalazło odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku. Zignorowanie przez oskarżoną nałożonych przez prawo obowiązków sporządzenia i złożenia tego rodzaju sprawozdań nie może być natomiast traktowane jako społecznie szkodliwe w stopniu znikomym. Dbałość o prawidłowe funkcjonowanie podmiotów gospodarczych, w tym o ich przejrzystość, wymaga aby podmioty te spełniały nałożone przepisami na nie obowiązki. Osoba pełniąca funkcję Prezesa Zarządu spółki kapitałowej, jaką jest spółka z o.o. nie może sama sobie decydować czy składanie tego rodzaju sprawozdań jest konieczne czy nie. Okoliczności

czy na skutek zignorowania tych obowiązków inne podmioty gospodarcze mogły ponieść jakąś szkodę, nie ma bezpośredniego przełożenia na byt tego przestępstwa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd odwoławczy;

1. Zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w opisie przypisanego oskarżonej czynu przyjął, że dopuściła ona do niesporządzenia sprawozdań (...) Sp. z o.o. za lata 2011 i 2012, i że działała w okresie od 15 lipca 2012r do 15.lipca 2013r.,
2. W pozostałym zakresie utrzymał zaskarżony wyrok w mocy,
3. Zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 zł tytułem zwrotu wyłożonych kosztów postępowania odwoławczego i wymierzył jej opłatę w kwocie 60 zł za II instancję.

SSO Leszek Matuszewski